

РЕШЕНИЕ

№ 7484

гр. София, 22.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 08.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **9767** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК вр. с чл.76б, ал.1 т.2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на Х. А. Р. гражданин на И. ЛНЧ[ЕИК] срещу РЕШЕНИЕ №29-ОК от 04.09.2020г. на Интервюиращ орган при ДАБ при МС, с което не е допусната молбата му до производство по предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

По изложените в жалбата твърдения за незаконосъобразност на решението – се моли същата да бъде уважена. На първо място се твърди, че неправилно молбата му е разгледана по реда на ускореното производство, а следва да се разгледа по общия ред с провеждането на ново интервю и установяване на релевантните факти. На следващо място се сочи, че и неправилно молбата му не е била допусната до производство по закрила. В този аспект се подчертава, че новите обстоятелства са свързани с личното му положение – с интеграция следваща от 20-годишното му пребиваване в РБ. Акцентира се, че този факт не е бил разглеждан при предходното му производство, в която връзка има и съдебна практика – решение на ЕСПЧ от 12.05.2020г. по делото С. К. срещу У. по жалба №42321/2015г..Визира се, че има изложени и нови обстоятелства, свързани с държавата му по произход –И., както и по специално положението на християнското и кюрдското население, към което принадлежи лицето. Като неотнормими се приемат изводите на ответника –за вътрешно разселване, тъй като за да се направят подобни констатации следва лицето да бъде изслушано.

Също като неотнормими са възприети и констатациите във връзка с националната сигурност и изключващата клауза по чл.12 от ЗУБ. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата му като се отмени оспореното решение и се върне преписката за разглеждане на молбата му за закрила по същество.

В съдебно заседание жалбата се поддържа от адв.И. вкл. по представените писмени бележки. Изразява становище да не се кредитира новата справка, представена от ответника като необективна. Претендира разноси в размер на 400лв. по списък. Ответната страна, чрез юр.Ч., оспорва жалбата. Представя актуална справка за страната по произход. Твърди, че изповядваната от лицето религия е била съобразена в първото производство, в което е било отчетено и това, че в И. се водят военни действия, която ситуация понастоящем не е идентична. С оглед изложеното – моли да се отхвърли жалбата.

Административен съд – София град, I отделение, 47състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е в срок, от надлежна страна, поради което следва да се разгледат доводите по същество.

Във връзка с гореизложеното съставът на първо място приема следното:

Производството за закрила е посочено, че е започнало по молба за закрила вх.№КП-1214 от 21.08.2020г., която е последваща, по отношение на молбата №2632 от 01.09.2001г., с която лицето е поискало закрила като християнин, чиито права и свободи са били нарушени в И.. По първоначалната молба е бил предоставен хуманитарен статут с решение №5171 от 08.02.2002г. на Председателя на ДАБ за срок от една година. С решение №484 от 02.06.2003г. е предоставен отново хуманитарен статут по молбата за продължаване на срока. С решение №781 от 09.01.2008г. на лицето е разрешено да се събере на българска територия със сина си Н. Х. А..

Посочено е, че със заповед №3-2122 от 30.06.2015г. на ДАНС на основание чл.42, ал.1 т.2 вр. с чл.10, ал.1 т.1 и чл.44, ал.1 от ЗЧРБ е наложена ПАМ „експулсиране“, наложена му е забрана за влизане в РБ и е отнето правото му на пребиваване в РБ. С решение №8604 от 06.11.2015г. на Председателя на ДАБ хуманитарни статут е отнет, като същото е влязло в сила на 21.12.2017г..

Посочено е, че подадената последваща молба от 21.08.2020г. е мотивирана с твърдението, че е кюрд и християнин, поради което връщането в И. застрашава живота и сигурността му. Сочи се като ново обстоятелство социалната интеграция в РБ, което е друго съображение по смисъла на чл.9, ал.8 от ЗУБ за преодставянето на хуманитарен статут.

Посочено е, че са приложени към молбата и данни във връзка със страната по произход, но от представените документи –за образование и сключен брак има приложени копия, но не и оригинали.

Въз основа на изложеното –ответикът е уведомил лицето с две писма, че трябва да представи писмени доказателства в подкрепа на твърденията си за нови обстоятелства. Във връзка с писмата лицето е приложило справка за И. и по специално за положението на кюрдите и християните от ФАР.

Въз основа на тези данни е прието, че лицето не представя доказателства за относими към него обстоятелства. Визирано е, че не сочи по какъв начин връщането му в страната по произход ще има въздействие върху него. Посочено е, че при повторна молба не е достатъчно да претендира принадлежност към определена етническа група,

а следва да има личен елемент. Подчертано е, че проблемите му в И. като християнин са били разгледани в първото производство. Подчертано е, че към момента за разлика от 2003г. в И. няма въоръжен конфликт. Анализирани са справка от 05.08.2020г., съгласно която е посочено, че ИД е активна в селските погранични, труднодостъпни райони, откъдето лицето не идва. Подчертано е, че лицата имат свобода на придвижване и пътуване. Визирано е, че в последващата си молба няма основание, свързано с опасения от завръщането в И..

Посочено е, че заявените в молбата мотиви не почиват на конкретни действия срещу чужденеца, а се базират на представената обща справка.

Касателно социалната интеграция е посочено, че са представени данни за брак с българска гражданка и за завършено висше образование, но това не е прието като ново обстоятелство. Относно брака е посочено, че същият дава възможност лицето по ЗЧРБ да уреди пребиваването си, но не е основание за закрила. Относно образованието – е прието също, че не е относимо, макар да е отбелязано, че има данни за завършено, но основно образование в страната ни. Относно привързаността към българското общество – ответникът се е позовал на наложената забрана и ПАМ от ДАНС базирани на действия на лицето, които поставят в опасност националната сигурност.

С оглед изложеното е прието, че няма нито нови обстоятелства във връзка с личното положение, нито във връзка със страната по произход, поради което във връзка с чл.13, ал.2, т.4 от ЗУБ и чл.76б, ал.1 т.2 от ЗУБ последващата молба не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

В СЪДЕБНОТО към жалбата е представено решение на ЕСПЧ по дело №42321/2015г. /С. К. срещу У./ – решение от 12.05.2020г. –л.8 – видно от което лицето е имало личен живот и несигурността относно правния му статут проточила се над 15 години- се отразява на това право.

От ответната страна е представена нова справка – от 30.11.2020г. за общото положение страната, като и за Иракски К. и конкретно градовете З., Д., А. и С..

С оглед изложено СЪДЪТ намира следното:

На първо място видно от заповед №РД 05-249 от 25.03.2016г. на Председателя на ДАБ е упълномощил отвеника А. К. в качеството му експерт да бъде интервюиращ орган/ л.15/. С оглед изложеното се прави извода, че ответникът е надлежен орган и е постановил валиден административен акт.

В производството не са допуснати процесуални нарушения, но съдът приема, че не е правилен извода на ответника да не допусне до разглеждане молбата на жалбоподателя като явно неоснователна.

На първо място – тя не е първоначална, доколкото първата молба на лицето е от 01.09.2001г. и по същата с решение №5171 от 08.02.2002г. на Председателя на ДАБ е бил предоставен хуманитарен статут във връзка с доводите за изповядваната религия и упражняваната професия, както и с оглед етническата принадлежност.

Видно от определението за последваща молба по §.1 т.6 „последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напускал територията на Република България.

Не е спорно, че с решение №8604 от 06.11.2015г. на ДАБ –статутът е отнет, поради

което молбата е последваща и правилно е бил приета като такава. За да не се допусне до процедурата по закрила същата на основание чл.13, а.2 т.4 от ЗУБ следва да бъде явно неоснователна т.е. да не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Целта на нормата е да не се пилее процесуално време в разглеждане по същество на молба, в която няма никакви основания за закрила.

В молбата на жалбоподателя са изтъкнати две групи обстоятелства. Първото е свързано с личното му положение- това, че е християнин, кюрд, писател и обстановката в страната по произход още не е променена и отново продължава да е застрашен, ако се завърне. Второто обстоятелство е свързано с продължителното пребиваване на лицето в РБ и т.нар. му социална интеграция. Правото му на личен живот в това число семеен и накърняването на това право, ако се завърне в И..

По отношение на последното отвеникът е отбелязал, че лицето не може да се интегрира в страна, която поставя в застрашеност, с оглед наложената ПАМ и отнет статут от ДАНС. Касателно другото обстоятелство – е приел, че личното му положение – е било основание за предоставяне на хуманитарен статут и вече е преклудирано. Не е кредитирал справката от ФАР, а се е позовал на своя справка и включително е отбелязал, че лицето не идва от застрашен район, както и може да се установи навсякъде на територията на И..

Съдът намира, че са изтъкнати основания за закрила, които следва да се разгледат по същество. Молбата, за да не се допусне или следва да няма никакви съображения, или те да са от несъществено значение по аргумент от чл.13, ал.2 т.4 от ЗУБ. Лицето е изтъкнало съображения и едва при тяхното разглеждане по същество може да се установи дали са от съществено или не значение за да се предостави хуманитарна закрила, каквато търси лицето. Вярно е, че това, че е християнин и кюрд, чиято етническа и религиозна принадлежност го е поставила в опасност и му е дала основание за закрила- вече са били обсъждани, но тези обстоятелства следва да се провери дали не са налични при актуалната справка в И.. Преклудирано е обстоятелството, което е преценено в производството, завършило със съответния акт и не позволяващо преразглеждането му именно с цел този акт да загуби своята сила или да не произведе последиците си. Конкретно посоченото обстоятелство е била в полза на молителя и е дало основание за постановяването на благоприятен за същия акт. Същият този акт е загубил своето действие с последващо решение на председателя на ДАБ и във връзка с решението на ДАНС. Новото изтъкване на това обстоятелство е с оглед контекста на изложеното. Като цяло с оспореното решението, макар да не се допуска до разглеждане молбата – има формирани изводи по същество, което налага отмяната на решението.

С оглед изложеното - решението на ответника да не допусне молбата за разглеждане по същество е неправилно и следва да се отмени като се върне преписката за разглеждане на молбата по същество.

С оглед изхода от делото следва да се присъдят на жалбоподателя поисканите разноски по списък от 400лв..

На основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд, С.-град, I-во отделение, 47 –ми състав

РЕШИ:

По жалба на Х. А. Р. гражданин на И. лНЧ[ЕИК]

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №29-ОК от 04.09.2020г. на Интервюиращ орган при ДАБ при

МС, с което е не е допусната молбата му до производство по предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

ВРЪЩА преписката за ново разглеждане на молбата за закрила по същество.

ОСЪЖДА ДАБ да заплати разноски на жалбоподателя в размер на 400лв..

Решението не подлежи на касационно обжалване съгласно чл.85, ал.4 от ЗУБ.

Съдия: